

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई रावण राज्यबाट मुक्त गरेर सद्गति दिन, नर्कवासीहरूलाई स्वर्गवासी बनाउन ।”

प्रश्न:- बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई कुन कुन स्मृति दिलाउनु भएको छ ?

उत्तर:- हे प्यारा बच्चाहरू ! तिमी स्वर्गवासी थियौ । आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिला सृष्टि स्वर्ग थियो, हीरा र सुनका महलहरू थिए । तिमी सारा विश्वको मालिक थियौ । धर्ती र आकाश सबै तिम्रै थियो । भारतवर्ष शिवबाबाद्वारा स्थापना गरिएको शिवालय थियो । वहाँ पवित्रता थियो । अब फेरि यस्तै बन्छ ।

गीत:- नयनहीन को राह दिखाओ प्रभू.....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ । कसले भन्नु भयो ? आत्माहरूका रूहानी बाबाले । रूहानी बाबालाई रूहानी बच्चाहरूले भने- हे बाबा ! उहाँलाई ईश्वर पनि भनिन्छ, पिता पनि भनिन्छ । कुनचाहिँ पिता ? परमपिता किनकि बाबा दुईजना हुनुहुन्छ- एक लौकिक, अर्को पारलौकिक । लौकिक पिताका बच्चाहरूले पारलौकिक पितालाई पुकार्छन्- हे बाबा ! बाबाको नाम के हो ? शिव । उहाँलाई त निराकार रूपमा पुजिन्छ । उहाँलाई भनिन्छ- परमपिता । लौकिक पितालाई सुप्रिम भनिदैन । उच्च भन्दा उच्च सबै आत्माहरूका पिता एउटै हुनुहुन्छ । सबै जीव आत्माहरूले उहाँ बाबालाई याद गर्छन् । आत्माहरूले बिर्सेका छन्- हाम्रा पिता को हुनुहुन्छ ? पुकार्छन्- हे गड फादर ! हामी नयनहीनलाई नयन दिनुहोस् ताकि हामीले आफ्नो पितालाई चिन्न सकौं । भक्तिमार्गका ठक्करहरूबाट छुटाउनु होस् । सद्गतिको लागि तेस्रो नेत्र लिन, बाबासँग भेट्नको लागि पुकार्छन् किनकि बाबाले नै कल्प कल्प आएर स्वर्ग बनाउनु हुन्छ । अहिले कलियुग छ, कलियुग पछि सत्ययुग आउँछ । यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग । बेहदको बाबा आएर जो पतित भ्रष्टाचारी बनेका छन्, उनीहरूलाई पुरुषोत्तम बनाउनु हुन्छ । यी पुरुषोत्तम लक्ष्मी-नारायण भारतवर्षमा थिए । लक्ष्मी-नारायणको वंशजको राज्य थियो । आजभन्दा पाँच हजार वर्ष पहिले सत्ययुगमा श्री लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । यो बच्चाहरूलाई स्मृति दिलाउनु हुन्छ । तिमी आज भन्दा पाँच हजार वर्ष पहिले स्वर्गवासी थियौ । अब त सबै नर्कवासी छन् । आज भन्दा पाँच हजार वर्ष पहिले भारतवर्ष स्वर्ग थियो । यसको धेरै महिमा थियो । हीरा र सुनका महलहरू थिए । अहिले त केही पनि छैन । त्यसबेला अरू कुनै धर्म थिएन, केवल सूर्यवंशी नै थिए । चन्द्रवंशी पनि पछि आउँछन् । बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमी सूर्यवंशी घरानाका थियौ । अहिलेसम्म पनि यी लक्ष्मी-नारायणको मन्दिर बनाइरहन्छन् । तर लक्ष्मी-नारायणको राज्य कहिले थियो ? कसरी राज्य पाए ? यो कसैलाई थाहा छैन । पूजा गर्छन्, तर जान्दैनन् । त्यसैले अन्धश्रद्धा भयो नि । शिवको, लक्ष्मी-नारायणको पूजा गर्छन्, जीवनीलाई पनि जान्दैनन् । अहिले स्वयं भन्छन्- हामी पतित छौं । हामी पतितहरूलाई पावन बनाउन बाबा आउनु होस् । आएर हामीलाई दुःखबाट, रावण राज्यबाट मुक्त गर्नुहोस् । बाबा नै आएर सबैलाई मुक्त गर्नुहुन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्, सत्ययुगमा अवश्य एउटै राज्य थियो । बापुजीले पनि भन्दथे, हामीलाई फेरि रामराज्य चाहियो, गृहस्थ धर्म जुन पतित बनेको छ, त्यो पावन हुनु पर्‍यो । हामी स्वर्गवासी बन्न चाहन्छौं । अहिले नर्कवासीहरूको के अवस्था भइरहेको छ, देखिरहेका छौ नि । यसलाई भनिन्छ नर्क, रावण राज्य । यही भारत देवताहरूको

२०७२ माघ २९ शुक्रबार १२-०२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
रामराज्य थियो। बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ— तिमीले ८४ जन्म लियौ, नकि ८४ लाख। तिमी
वास्तवमा शान्तिधामका निवासी हो। तिमी यहाँ पार्ट खेलन आएका हो। ८४ जन्मको पार्ट
बजाएका छौ। पुनर्जन्म त अवश्य लिनुपर्छ नि। पुनर्जन्म ८४ पल्ट हुन्छ।

अब बेहदको बाबा आउनु भएको छ तिमी बच्चाहरूलाई बेहदको वर्सा दिन। बाबा तिमी
बच्चाहरूसँग कुराकानी गर्दै हुनुहुन्छ। अरू सत्संगहरूमा मनुष्यले, मनुष्यलाई भक्तिमार्गका कुरा
सुनाउँछन्। यो दुनियाँ आधाकल्प जब स्वर्ग थियो, तब एउटा पनि पतित थिएन। यतिबेला एउटै
पनि पावन छैन। यो हो नै पतित दुनियाँ। गीतामा कृष्ण भगवानुवाच लेखिदिएका छन्। उनले त
गीता सुनाएकै थिएन। यिनीहरू आफ्नो धर्मशास्त्रलाई पनि जान्दैनन्। आफ्नो धर्मलाई नै भुलिसकेका
छन्। हिन्दू कुनै धर्म होइन। धर्म मुख्य छन् चार। पहिलो हो आदि सनातन देवी देवता धर्म।
सूर्यवंशी र चन्द्रवंशी दुवैलाई मिलाएर भनिन्छ देवी देवता धर्म, डीटीज्म। वहाँ दुःखको नामै थिएन।
२१ जन्म त तिमी सुखधाममा थियौ, फेरि रावणराज्य, भक्तिमार्ग शुरू हुन्छ। भक्ति मार्ग हो नै तल
भर्नको लागि। भक्ति हो रात, ज्ञान हो दिन। अहिले हो अत्यन्त अँध्यारो रात। शिव जयन्ती र
शिवरात्री, दुवै शब्दहरू आउँछन्। शिवबाबा कहिले आउनु हुन्छ ? जब रात हुन्छ। हिन्दूहरू अत्यन्त
अँध्यारो रातमा आएपछि बाबा आउनु हुन्छ। खेलौनाहरूको पूजा गरिरहन्छन्, एउटाको पनि जीवनी
जान्दैनन्। यो भक्तिमार्गको शास्त्र पनि बन्नु नै छ। यो ड्रामा, सृष्टि चक्रलाई पनि जान्नु छ।
शास्त्रहरूमा यो ज्ञान छैन। त्यो हो भक्तिको ज्ञान, दर्शनशास्त्र। त्यो कुनै सद्गति मार्गको ज्ञान
होइन। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर तिमीलाई ब्रह्माद्वारा यथार्थ ज्ञान सुनाउँछु। पुकार्छन् पनि,
हामीलाई सुखधाम, शान्तिधामको बाटो देखाउनु होस्। बाबा भन्नुहुन्छ— आजभन्दा पाँच हजार वर्ष
पहिला सुखधाम थियो, जहाँ तिमी सारा विश्वमा राज्य गर्दथ्यौ। सूर्यवंशी डिनायस्तीको राज्य थियो।
बाँकी सबै आत्माहरू शान्तिधाममा थिए। वहाँ नौ लाख गाइन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई आजभन्दा
पाँच हजार वर्ष पहिले ठूलो धनवान बनाएको थिएँ। यत्तिका धेरै धन दिएँ फेरि तिमीले त्यसलाई
कहाँ गुमायौ ? तिमी कति धनवान थियौ ? विश्व के कहलाउँछ ? भारतखण्ड नै सबैभन्दा उच्च
खण्ड हो। सबैको वास्तवमा यही तीर्थ हो किनकि पतित-पावन बाबाको जन्मस्थान हो। जति पनि
धर्मका छन्, बाबा आएर सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ। अहिले रावणको राज्य सारा सृष्टिमा छ, केवल
लंकामा मात्र थिएन। सबैमा पाँच विकारले प्रवेशता छ। जब सूर्यवंशी राज्य थियो तब यी
विकारहरू थिएनन्। भारत पावन थियो। अहिले पतित बनेको छ। सत्ययुगमा दैवी सम्प्रदाय थियो।
त्यो फेरि ८४ जन्म भोगेर अहिले आसुरी सम्प्रदाय बनेको छ, फेरि दैवी सम्प्रदाय बन्छ। पहिले धेरै
धनी थियो। अहिले गरिब बनेको छ, यसैले भिक्षा मागिरहेको छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी कति धनवान थियौ ? तिम्रो जस्तो सुख कसैलाई मिल्न सक्दैन। तिमी सारा
विश्वको मालिक थियौ, धर्ती र आकाश सबै तिम्रै थियो। बाबा स्मृति दिलाउनु हुन्छ, भारत
शिवबाबाद्वारा स्थापना गरिएको शिवालय थियो। वहाँ पवित्रता थियो, त्यस नयाँ दुनियाँमा देवी-
देवताहरू राज्य गर्दथे। भारतवासीहरू त यो पनि जान्दैनन्, राधा-कृष्णको आपसमा के सम्बन्ध छ ?
दुवै अलग अलग राजधानीका थिए फेरि स्वयम्बर पछि लक्ष्मी-नारायण बनेका हुन्। यो ज्ञान कुनै
मनुष्यमा छैन। परमपिता परमात्मा नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। उहाँले नै तिमीलाई यो आत्मिक
ज्ञान दिनु हुन्छ। यो आत्मिक ज्ञान सिर्फ एक बाबाले नै दिन सक्नु हुन्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ—

२०७२ माघ २९ शुक्रबार १२-०२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आत्म-अभिमानि बन । आफ्नो परमपिता परमात्मा शिवलाई नै याद गर । यादद्वारा नै सतोप्रधान बन्छौ । तिमी यहाँ आउँछौ नै मनुष्यबाट देवता अथवा पतितबाट पावन बन्न । अहिले यो हो रावण राज्य । भक्ति मार्गमा रावण राज्य शुरू हुन्छ । रावणले कुनै एउटा सीतालाई चोरेको थिएन । तिमी सबै भक्ति गर्नेहरू, रावणको वशमा छौ । सारा सृष्टि ५ विकारहरूरूपी रावणको कैदमा छौ । सबै शोक वाटिकामा दुःखी छन् । बाबा आएर सबैलाई मुक्त गर्नु हुन्छ । अब बाबाले फेरि स्वर्ग बनाइरहनु भएको छ । यस्तो होइन, अहिले जोसँग धेरै धन छ, ऊ स्वर्गमा छ । होइन, अहिले हो नै नर्क । सबै पतित छन् यसैले गंगामा गएर स्नान गर्छन्, सम्भन्छन्— गंगा पतित-पावनी हो । तर पवित्र त कोही पनि बन्दैन । पतित-पावन त बाबालाई नै भनिन्छ, नकि नदीहरूलाई । यो सबै हो भक्ति मार्ग । बाबाले नै आएर यी सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ । अब तिमीले यो त जान्दछौ— एक लौकिक पिता, दोस्रो फेरि प्रजापिता ब्रह्मा अलौकिक पिता अनि उहाँ हुनुहुन्छ पारलौकिक पिता । तीन पिता हुनुहुन्छ । शिवबाबा, प्रजापिता ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण धर्म स्थापना गर्नु हुन्छ । ब्राह्मणहरूलाई देवता बनाउनको लागि राजयोग सिकाउनु हुन्छ । एकपल्ट नै बाबा आएर आत्माहरूलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ । आत्माहरूले पुनर्जन्म लिन्छन् । आत्माले नै भन्छ— म एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छु । बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भेर म बाबालाई याद गर्नु भने तिमी पावन बन्छौ । कुनै पनि देहधारीलाई याद नगर । अहिले यो हो मृत्युलोकको अन्त । अमरलोकको स्थापना भइरहेको छ । बाँकी सबै अनेक धर्महरू समाप्त हुन्छन् । सत्ययुगमा एउटै देवता धर्म थियो । फेरि त्रेतामा चन्द्रवंशी राम-सीता । तिमी बच्चाहरूलाई सारा चक्रको याद दिलाउनु हुन्छ । शान्तिधाम, सुखधामको स्थापना गर्नुहुन्छ नै बाबाले । मनुष्यले मनुष्यलाई सद्गति दिन सक्दैन । ती सबै हुन् भक्ति मार्गका गुरु । भक्ति मार्गमा मनुष्य अनेक प्रकारका चित्र बनाएर पूजा गरेर फेरि लगेर भन्छन्— डुबि जा, डुबि जा । खुब पूजा गर्छन्, खुवाउँछन्, पिलाउँछन् । अब खान्छन् त ब्राह्मणहरूले नै । यसलाई भनिन्छ खेलौनाहरूको पूजा । कति अन्ध-श्रद्धा छ ? अब उनीहरूलाई कसले सम्झाउने ?

बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले तिमी हौ ईश्वरीय सन्तान । तिमी अहिले बाबाबाट राजयोग सिकिरहेका छौ । यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ । प्रजा त धेरै बन्नु छ । करोडौंमा कोही मात्र राजा बन्छ । सत्ययुगलाई भनिन्छ फूलहरूको बगैँचा । अहिले हो काँडाको जङ्गल । अहिले रावण राज्य बदलिइरहेको छ । यसको विनाश हुनु नै छ । यो ज्ञान अहिले केवल तिमी ब्राह्मणहरूलाई मिल्छ । लक्ष्मी-नारायणमा पनि यो ज्ञान रहँदैन । यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ । भक्ति मार्गमा कसैले पनि बाबालाई जान्दैनन् । बाबा नै रचयिता हुनुहुन्छ । ब्रह्मा-विष्णु-शंकर पनि रचना हुन् । परमात्मालाई सर्वव्यापी भन्नाले सबै पिता सिद्ध हुन्छ । वर्साको अधिकारै रहँदैन । बाबा त आएर सबै बच्चाहरूलाई वर्सा दिनु हुन्छ । सबैको सद्गति दाता एक मात्र बाबा हुनुहुन्छ । यो पनि सम्झाइएको छ— ८४ जन्म उसले लिन्छ, जो पहिले पहिले सत्ययुगमा आउँछ । क्रिश्चियनहरूको जन्म कति हुन्छ ? यस्तै ४० जन्म होला । यो हिसाब निकालिन्छ । एक भगवान्लाई खोज्नको लागि कति धक्का खान्छन् ? अहिले तिमी धक्का खाँदैनौ । तिमीले केवल एक बाबालाई याद गर्नु छ । यो हो यादको यात्रा । यो हो पतित-पावन ईश्वरीय विश्व विद्यालय । तिम्रो आत्माले पढ्छ । साधु सन्तले फेरि भनिदिन्छन्— आत्मा निर्लेप छ । अरे, आत्मालाई नै कर्म अनुसार अर्को जन्म लिनुपर्छ । आत्माले नै राम्रो वा नराम्रो काम गर्छ । यतिखेर तिमीले गरेको कर्म विकर्म बन्छ । सत्ययुगमा कर्म

२०७२ माघ २९ शुक्रबार १२-०२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन अकर्म हुन्छ । वहाँ विकर्म हुँदैन । त्यो हो पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ । यी सबै बुझ्ने र बुझाउने कुरा हुन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार काँडाबाट फूल बन्ने बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) काँडाबाट फूल बनेर फूलहरूको बगैंचा (सत्ययुग) स्थापना गर्ने सेवा गर्नु छ । कुनै पनि खराब काम गर्नु हुँदैन ।
- २) रूहानी ज्ञान, जुन बाबाबाट सुनेको छ त्यही सबैलाई सुनाउनु छ । आत्म-अभिमानि बन्ने मेहनत गर्नु छ । एक बाबालाई नै याद गर्नु छ, कुनै देहधारीलाई होइन ।

वरदानः— बापदादाको कर्तव्यलाई आफ्नो निशाना बनाउने मास्टर मर्यादा पुरुषोत्तम भव

भनिन्छ “अपनी घोट तो नशा चढे” । अर्काको कमाईमा कहिल्यै पनि आँखा लगाउनु हुँदैन । अर्काको नशालाई निशाना बनाउनुको सट्टा बापदादाको गुण र कर्तव्यलाई निशाना बनाऊ । बापदादाको साथमा अधर्मको विनाश र सत्य धर्मको स्थापनाको कर्तव्यमा सहयोगी बन । अधर्मको विनाश गर्नेले अधर्मको कार्य वा दैवी मर्यादालाई तोड्ने काम गर्न सक्दैन । ऊ मास्टर मर्यादा पुरुषोत्तम हुन्छ ।

स्लोगनः— ज्ञानवान् बनेर व्यर्थ प्रश्नहरूलाई स्वाहा गरिदियौ भने समय बच्दछ ।